

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2025	Κυριακὴ Ε' Ματθαίου (Ματθ. 8,28 – 9,1) 9 Ἰουλίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ἔγερται Θεός;

Δὲν ὑπάρχει κόλασι, δὲν ὑπάρχει Θεός!... Ποιός τὰ λέει αὐτά, ἀγαπητοί μου; Οἱ ἄπιστοι καὶ ἄθεοι. Γι' αὐτοὺς ἀρμόζει τὸ τοῦ Δαυὶδ «**Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ· οὐκ ἔστι Θεός**» (Ψαλμ. 52,2)· δηλαδή, μόνο ἄνθρωπος ποὺ ἔχασε τὰ λογικά του μπορεῖ νὰ πῆ, Δὲν ὑπάρχει Θεός.

Ἐὰν καμμιά φορὰ συναντήσετε ἄθεο, δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ κάνετε μακρὲς συζητήσεις γιὰ νὰ τὸν πείσετε· κάντε του μερικὲς ἀπλὲς ἐρωτήσεις. Ρωτήστε τον· τὸ σπίτι ποὺ κάθεται χτίστηκε χωρὶς χτίστη; τὸ ρολοῖ ποὺ ἔχει στὸ χέρι του φύτρωσε ἔτσι χωρὶς νὰ τὸ κατασκευάσῃ τεχνίτης; τὸ ροῦχο ποὺ φοράει ἔγινε χωρὶς ράφτη; Ἐὰν μὲ πείσης, πέστε του, ὅτι τὸ σπίτι σου, τὸ ρολοῖ σου, τὸ ροῦχο σου ἔγιναν μόνα τους, τότε θὰ δεχτῶ, ὅτι καὶ τὸ σπίτι τὸ μεγάλο, τὸ τεράστιο σπίτι ποὺ λέγεται σύμπαν, ἔγινε χωρὶς **Δημιουργό**. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος λέει· «**Πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός**»· κάθε σπίτι ἔχει τὸν κατασκευαστή του, καὶ **αὐτὸς ποὺ κατασκεύασε** τὰ σύμπαντα εἶνε ὁ Θεός (Ἐβρ. 3,4).

Κοντὰ σ' αὐτὴν καὶ σ' ἄλλες ἀποδείξεις, ποὺ μπορεῖ κανεὶς ν' ἀναφέρῃ (ψυχολογικές, φιλοσοφικές, ἱστορικές), ἐγὼ θεωρῶ ἰσχυρὴ ἀπόδειξι τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ – ποιό; Τὸ ὅτι, ἂν δὲν ὑπῆρχε ἕνας ἀνώτατος νοῦς ποὺ κυβερνᾷ τὸ σύμπαν, τότε ὁ κόσμος αὐτὸς δὲν θὰ μπορούσε νὰ σταθῇ. Γιατὶ ὅπως μιὰ μηχανὴ δὲν μπορεῖ νὰ λειτουργήσῃ ἐὰν δὲν ὑπάρχη ἀπὸ πάνω της ὁ μηχανικός ποὺ τὴ ρυθμίζει, ἔτσι κι ὁ κόσμος αὐτὸς ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ὁ οὐράνιος ρυθμιστής, ὁ **προνοητὴς ποὺ τὸν κατευθύνει**.

Ἄλλὰ δὲν εἶνε μόνο αὐτὴ ἡ ἀπόδειξις· εἶνε καὶ ἡ ἄλλη. Ἄν δὲν ὑπῆρχε Θεός, δὲν θὰ μπορούσε ὁ **κόσμος** νὰ σταθῇ οὔτε δευτερόλεπτο, γιατί ...**κινδυνεύει!** Ἀπὸ τί; ἀπὸ σεισμό, φωτιά, πλημμύρα, καταποντισμό, ἠφαίστεια...; Ναὶ κινδυνεύει κι ἀπ' αὐτά, **ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως**. Διότι ποιός ἄλλος κυβερνᾷ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως; Ὅπως τὸ ἄλογο τὸ κρατᾷ ὁ καβαλά-

ρης μὲ τὸ καπίστρι καὶ τὸ αὐτοκίνητο τὸ κυβερνᾷ ὁ ὁδηγὸς μὲ τὸ βολάν, εἰδᾷλλως μπορεῖ νὰ πέσουν σὲ γκρεμό, κατὰ παρόμοιο τρόπο καὶ αὐτὴ τὴν ἄλογο φύσι, τὰ στοιχεῖα αὐτά, τὰ κυβερνᾷ μὲ τὰ δικά του βολάν καὶ τὰ δικά του καπίστρια ὁ **μεγάλος κυβερνήτης**, ὁ Θεός.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὸν κίνδυνο αὐτὸν ὑπάρχει καὶ ἄλλος κίνδυνος πολὺ χειρότερος. Ποιός; Ἄν τὸν πῶ, κάποιος θὰ πῆ· –Δὲ βαριέσαι· δὲν ἔχεις τίποτ' ἄλλο νὰ πῆς; τώρα στὸν αἰῶνα αὐτὸν θὰ μᾶς φοβερίσῃς μὲ μπαμποῦλες καὶ σκιάχτρα;... Μακάρι, ἀγαπητοί μου, νὰ ἦταν σκιάχτρο, νὰ ἦταν μπαμπούλας, νὰ ἦταν φάσμα· μὰ εἶνε μιὰ πραγματικότης. Λέω λοιπόν, ὅτι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος ποὺ διατρέχει τὸ σύμπαν εἶνε ἀπὸ κάποια πονηρὴ δύναμι, ἀόρατη φοβερὴ καὶ τρομερὴ δύναμι, ποὺ σὰν τὴν ἀράχνη ἀπλώνει τὸ δίκτυ της παντοῦ, κ' ἔχει τόση κακία καὶ τόσο μῖσος, ποὺ ἂν μπορούσε θὰ κατέστρεφε ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Ποιὰ εἶν' αὐτή; Εἶνε ὁ **σατανᾶς, ὁ διάβολος**. Καὶ ἀκριβῶς ὅποιος θέλει νὰ δῆ τί ἔστι διάβολος, τί δύναμι ἔχει καὶ τί κακὸ καὶ τί συμφορὰ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ, ἄς τεντώσῃ τὸ αὐτί του ν' ἀκούσῃ τί εἶπε σήμερα τὸ εὐαγγέλιο. Ὅλο τὸ ἱερὸ κείμενο ἀπ' τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος ὁμιλεῖ περὶ δαιμόνων καὶ δαιμονισμένων. Τί λέει· ὅτι ὁ διάβολος μπορεῖ νὰ κάνῃ κακό. Ποῦ; Σὲ ἀνθρώπους καὶ σὲ ζῶα.

Σ' ἕνα βουνό, ἀγαπητοί μου, κάθε μέρα ἔβοσκαν **χοῖροι**. Πόσοι ἦταν; Κοπάδι ὁλόκληρο, «περίπου δυὸ χιλιάδες» λέει ἕνας εὐαγγελιστής (Μάρκ. 5,13)· «λεγεών», ὁλόκληρη ῥωμαϊκὴ μερραρχία, λέει ἄλλος εὐαγγελιστής (Λουκ. 5,9). Ἄλλὰ μιὰ μέρα αὐτὰ τὰ ζωντανά, ἐκεῖ ποὺ ἔτρωγαν ἥσυχά τὰ βελανίδια τους, ξαφνικὰ σηκώθηκαν ὄρθια, ἄρχισαν νὰ γρυλίζουν, ὠρμησαν σὰν λυσσασμένα σ' ἕνα γκρεμό, καὶ ἀπὸ 'κεῖ ἔπεσαν ὅλα μέσα στὴ λίμνη· σὲ λίγο τὰ νερὰ γέμισαν ἀπὸ πτώματα - κουφάρια τῶν χοίρων.

Τί ἔπαθαν; Ἐμένα ρωτᾶτε; ρωτήστε τὸ εὐ-

αγγέλιο. Ἔπαθαν δαιμονισμό, **δαιμονοπληξία**. Ὅπως ὑπάρχει ἠλεκτροπληξία, ἔτσι ὑπάρχει καὶ δαιμονοπληξία. Καὶ ποῦ βρεθήκαν τὰ δαιμόνια ἐκεῖ στὸ βουνό; Τὰ δαιμόνια πᾶνε παντοῦ.

Τὸ εὐαγγέλιο λέει, ὅτι βγήκαν ἀπὸ δύο ἀνθρώπους καὶ μπήκαν στοὺς χοίρους. Ἦταν **δύο νέοι** πού, ἐνῶ προηγουμένως ἦταν παιδιὰ καλὰ, ὑπάκουα καὶ ἐργατικά, σὲ μιὰ «κακιὰ ὥρα» πού λέει ὁ κόσμος μὲ τὴν ἀπλῆ του πίστι, ἄλλαξαν. Δὲν ὑπήκουαν πιά, ἀγρίεψαν, ἔγιναν ἀδιάντροποι, ἀσεβεῖς, βλάσφημοι, ἐπιθετικοί, ἐπικίνδυνοι, φόβος καὶ τρόμος τῆς περιοχῆς. Γύριζαν γυμνοὶ χωρὶς ντροπή, πετοῦσαν κοτρώνια στοὺς ἀνθρώπους, κοιμόντουσαν μέσ' στὰ μνήματα. Κι ἀπέκτησαν τέτοια δύναμι πού, ἐνῶ τοὺς ἔδεσαν μὲ σχοινιά καὶ ἄλυσίδες, αὐτοὶ τὶς ἔσπαζαν σὰν νὰ ἦταν κλωστές. Τὸ ἴδιο δὲν συμβαίνει καὶ τώρα στὴν Κεφαλονιά, στὸν Ἄγιο Γεράσιμο; Ποῦ βρέθηκε αὐτὴ ἡ δύναμι; Ἄς μὴν πιστεῦουν οἱ ἄπιστοι· ὑπάρχει αὐτὴ ἡ ἀόρατη πονηρὴ δύναμις πού ἀπειλεῖ τὸν κόσμο.

Πῶς ἄλλαξαν τότε ἐκεῖνα τὰ παιδιὰ; Πῶς ἀλλάζει καὶ σήμερα τὸ μικρὸ παιδί, τὸ ἀγγελουδί πού εἶχες χθὲς στὴν ἀγκαλιά σου καὶ τὸ στόλιζες μὲ χίλια δυὸ γλυκὰ ὀνόματα, καὶ τώρα ἔγινε ἀσύδοτος, σπάει τὸ κεφάλι τοῦ πατέρα, βλαστημάει τὴν πατρίδα, καταπατεῖ τὰ πάντα, καὶ γίνεται τρομοκράτης. Ἡ ἐξήγησι πού δίνει τὸ εὐαγγέλιο εἶνε, ὅτι **μπήκε μέσα του δαιμόνιο**. Σὲ δέντρο πού εἶνε στέρεο δὲν τρυπώνουν μέσα σκουλήκια· ὅπου ὅμως ὑπάρχει κουφέλα, ἐκεῖ μπαίνουν οἱ σφίγγες, κάνουν σφιγγοφωλιές καὶ δὲν τολμᾶς νὰ πλησιάσῃς· ἔτσι μέσ' στὶς «κουφέλες» τοῦ ψυχικοῦ κόσμου στήνουν σφιγγοφωλιές τὰ δαιμόνια, καὶ ἐκείνους τοὺς ἡσυχούς ἀνθρώπους, ἐκεῖνα τὰ ἀρνάκια τοῦ Χριστοῦ, τὰ κάνουν λύκους καὶ τρομοκράτες.

Παρ' ὅλη ὅμως τὴν ἀγριότητα τὰ δαιμόνια, ὅπως βλέπουμε στὸ εὐαγγέλιο, **δὲν τολμοῦν νὰ ποῦν ὑβριστικὸ ἢ βλάσφημο λόγο** στὸ Χριστό. «*Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱέ τοῦ Θεοῦ*», λένε τρέμοντας, «*ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;*» (Ματθ. 8,29). Ἐσὺ λοιπόν, πού ἀνοίγεις τὸ βρωμερό σου στόμα καὶ βλαστημᾶς τὸ Χριστό, τὴν Παναγιά καὶ τοὺς ἁγίους, εἶσαι χειρότερος ἀπὸ τὸ διάβολο. Γιατὶ ὁ διάβολος ὅλα τ' ἁμαρτήματα τὰ κάνει, ἓνα ἁμάρτημα δὲν τὸ κάνει· δὲν βλαστημάει τὸ Θεό.

Ἄκου πῶς μιλᾶνε οἱ δαίμονες· «*Ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς;*»! Γνωρίζουν, ὅτι ἡ κακία τους θὰ λάβῃ τέλος, **ἀναγνωρίζουν τὴν ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ** καὶ κατὰ ἓνα τρόπο τοῦ ζητοῦν παράτασι. Δὲν ἤρθε ἀκόμη, λένε, ἡ ὥρα μας νὰ τιμωρηθοῦμε. Σὰν τὸν κακοῦρ-

γο, πού ζητάει στὸ δικαστήριο ἀναβολὴ τῆς δίκης, νὰ κερδίσῃ χρόνο καὶ νὰ μὴ φτάσῃ ἡ ὥρα τῆς ἐκτελέσεώς του.

Κ' ἐπειδὴ τὰ δαιμόνια δὲν μποροῦν νὰ σταθοῦν λεπτὸ χωρὶς νὰ κάνουν κακὸ σὲ κάποιον, ἔστω καὶ σὲ ζῶο ἂν ὄχι σὲ ἄνθρωπο, λένε· Κάπου πρέπει νὰ πᾶμε· ἀφοῦ μᾶς κάνουν βιαία ἔξωσι ἀπὸ τοὺς δύο ἀνθρώπους ὅπου εἴχαμε φωλιάσει, σὲ παρακαλοῦμε, δὸς μας σπίτι νὰ μείνουμε, δὸς μας τὸ δικαίωμα νὰ πᾶμε στοὺς χοίρους. Καὶ ὁ Κύριος τοὺς δίνει τὴν ἄδεια. «*Ὑπάγετε*», νὰ πᾶτε, λέει. Καὶ ἀπ' ἐδῶ τί μαθαίνουμε· ὅτι, ἂν δὲν ἐγκρίνῃ καὶ δὲν παραχωρήσῃ ὁ Θεός, τίποτε δὲν μποροῦν νὰ κάνουν οἱ δαίμονες· **χωρὶς τὴν ἄδειά του εἶνε δέσμοι**, οὔτε κἂν τὰ ζῶα δὲν μποροῦν νὰ πειράξουν, πόσο μᾶλλον τοὺς ἀνθρώπους!

Ὁ Κύριος **ἐπέτρεψε τὴν τιμωρία αὐτῆ δικάως**, γιατί αὐτοὶ πού ἔτρεφαν τοὺς χοίρους ἔκαναν παράνομο ἐμπόριο· καὶ τὰ ἁμαρτωλὰ ἐμπόρια ὁ Θεὸς δὲν τὰ θέλει. Μέσα σὲ λίγα λεπτὰ σκορπίστηκε ἡ παράνομη περιουσία· «τ' ἀνεμομαζέματα διαβολοσκορπίσματα». Ἔτσι θὰ ῥθῃ μέρα, πού κάθε ἀτιμία θὰ τιμωρηθῇ.

Ἔχε πίστι στὸ Θεό καὶ κάθισε στὸ φτωχὸ καλυβάκι σου πού 'νε εὐλογημένο· τὸ χτίσε ὁ πατέρας σου ἢ ἐσὺ ὁ ἴδιος μὲ τὸν ἰδρώτα σου, κ' εἶνε παλάτι, ἐνῶ τὰ σπίτια τὰ μεγάλα, πού χτίστηκαν μὲ ἀτιμίες καὶ κομπίνες καὶ κλεψιές, θὰ γίνουν σκορποχώρι, ὅπως σκορποχώρι ἔγινε ἡ ἄνομη περιουσία τῆς ἀγέλης.

* * *

Ὅλο τὸ εὐαγγέλιο, ἀγαπητοί μου, τί κηρύττει; τὴν ὑπαρξί τοῦ Θεοῦ. Γιατὶ φοβερὰ εἶνε τὰ διάφορα ἄλλα κακὰ καὶ φοβερώτερο ἀπ' ὅλα ὁ σατανᾶς, ἀλλὰ πιὸ ἰσχυρὸς κι ἀπὸ τὸ σατανᾶ εἶνε ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Ναζωραῖος. Μιὰ μέρα μπροστά του ὅλοι καὶ ὅλα, κι αὐτοὶ ἀκόμα οἱ δαίμονες, «θὰ κάμψουν τὸ γόνυ» (Φιλιπ. 2,10). **Δόξα σοι, Χριστέ βασιλεῦ αἰώνιε!**

Γι' αὐτὸ **πίστευε** στὴν ὑπαρξί τοῦ Θεοῦ **καὶ μὴ φοβᾶσαι τίποτα**. Οὔτε δαίμονες, οὔτε ἄνθρωποι, οὔτε μάγοι μποροῦν νὰ σὲ βλάψουν. Ἔχεις τὸ Χριστό; πιστεύεις, μετανοεῖς, προσεύχεσαι, κοινωνεῖς; ἄς μαζευτοῦν οἱ διάβολοι κι ἄς βγοῦν στὴ γῆ· ἓνας Χριστιανὸς μὲ τὴν πίστι τοῦ Χριστοῦ θὰ καταδιώξῃ λεγεῶνες δαιμονίων. «*Αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἢ νικήσασα τὸν κόσμον, ἢ πίστις ἡμῶν*» (Α' Ἰω. 5,4). «*Γνωῶτε, ἔθνη, καὶ ἠττᾶσθε... ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός*» (Ἠσ. 8,9-10). «*ἠττᾶσθε*»! δὲν θὰ νικήσουν οἱ δαίμονες, θὰ νικήσῃ ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος· ὄν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**